

Svatba jako terapie

Vystrojit psí svatbu může znít na první pohled jako bláznivý nápad. Jenže v tomto případě šlo naopak o skvělou ideu. Akce se uskutečnila v rámci canisterapie pro žáky MŠ a ZŠ speciální Diakonie ČCE v pražských Stodůlkách.

„Chtěla jsem, aby děti a klienti ze zdejšího stacionáře zažili situaci, která není běžná. Abychom je vytrhli z jejich stereotypu. Naši klienti se jen těžko dostanou na párty nebo na svatbu, na vlastní už vůbec ne. Proto jsme jim přichystali jakousi výjimečnou zážitkovou canisterapii, při které provdají svou psí kamarádku, fenku zlatého retrívra Florentis Phoebe De Salvia Apiana (po domácíku Fíbi), za bernského salašnického psa Decamera Valeross Bohemia (domácky Dekýsek), mladšího o tři roky,“ podotýká majitelka Fíbi, canisterapeutka Zuzana Padevětová.

Připravit takovou akci nebylo jen tak. Slavnosti předcházely měsíce příprav. Bylo nutné nechat vytisknout svatební oznáme-

ní, proběhly námluvy i rozlučky se svobodou. „Byli jsme tu před dvěma týdny na zásnubách, aby se novomanžel seznámil s nevěstou. Dovolil se paničky, požádal ji o tlapku, zadováděli si a zdá se, že si budou rozumět. Dekýsek nebyl vůbec nervózní, ale dnes je,“ směje se Decameronova majitelka Helena Růckerová s tím, že nevěstu pečlivě vybírala, byť je jiného „druhu“.

„Znám nevěstu a jsem šťastná, že si ho vybrala, protože je úžasná. On se od ní může jenom učit. To víte, canisterapeutická fenka si zvolila úplně obyčejného psa, který je jen vycvičený, aby dovedl podat pac nebo si lehnout,“ směje se skromně.

Potomky neplánují

„Dnes budeme tančit, čeká nás svatební tanec podle ženicha a nevěsty,“ říká Zuzana Padevětová, která odvedla velký kus práce. Pekla svatební dorty, nachystala hostinu, sháněla závoj, vyráběla snubní prstýnky, upravovala svatební šaty, připravovala výzdobu, zajišťovala veškerou organizaci.

„O svatbě jsme přemýšleli rok, nejméně práce nás čekalo poslední tři měsíce,“ říká Zuzana Padevětová s tím, že za svatbu dali asi čtyři tisíce korun. „Je to takový náš dárek pro klienty,“ tvrdí a Helena Růckerová podotýká, že si v práci vzala dovolenou a na akci přijeli do Prahy až z Hradce Králové.

Ted' už je tedy vše připraveno, svatební hosté na svých místech, pan oddávající taktéž, ještě kontrola, jestli některý z novomanželů nesežral něco ze slavnostního stolu, poslední úpravy závoje, motýlka, neztratit prstýnky a jde se na věc. Dojemná svatební hudba, rozkvetlá slavobrána, červený koberec, po kterém se už v doprovodu paničky řítí Decameron.

Za ním svědci, Lukáš – žák ZŠS Diakonie ČCE a syn Zuzany, a bývalá žákyně v nádherných žlutých šatech, která nese svatební kytici. Nechybí ani družička. Nevěsta už nervózně přešlapuje ve dveřích a čeká na pokyn. Konečně se dočkala a elegantním krokem s vlajícím závojem přichází ke svému nastávajícímu. Očuchá si ho, ano, je to on, můžeme začít, pane řediteli.

„Sešli jsme se tu se snoubenci,“ začíná pan ředitel svůj projev a pokračuje, „aby mohli společně běhat bok po boku, sdílet

Ženich Decameron přichází na obřad.

jednu misku, dva kartáče a někoho, s kým si společně zaštekají, komu můžou věnovat svůj čas. Život nejsou jen radostné dny plné úsměvů, čeká vás nelehký úkol vybudovat harmonický celek vlastní smečky.”

S tou smečkou to nebude tak horké, potomky manželé neplánují. Nejen kvůli zachování čistě rasy, ale i z důvodů Fíbina zdravotního stavu. „Fíbinka nemůže mít štěňata, protože v mládí musela po nemoci podstoupit kastraci,“ vysvětluje Zuzana Padevětová.

Novomanželé usnuli

Po manželském slibu si vzájemně podali tlapky a vyměnili prstýnky. Prozradím, že Decameron si to málem rozmyslel a okroužkování korálovým prstenem s diamantovým F odmítl. Prostě raději chtěl vzít roha. Nakonec se zadařilo a pak už vcelku smířně oba psi stvrdili vstup do manželství svými podpisy – tedy barevnými otisky tlapek, Fíbí červenou, Dekameron zelenou.

Následovala společná slavnostní okružní cesta kolem svatebčanů, kteří na novomanžele házeli kvítka růží. Než nevěsta odhodila svatební kytici, ještě s ní v tlamičce krásně zapózovala fotografům. Klienti novomanželům pro štěstí vypustili balóny a paní Fíbí se za pomoci paničky chopila

nože. Ne že by hned chtěla ženichovi ukázat, kdo má navrch, ale aby slavnostně rozkrojila svatební dort.

Kdo by čekal, že se manželé budou vzájemně krmit z jednoho talíře, jak už to na svatbách bývá, mýlil by se. Při tomto pokusu bylo okamžitě jasné, kdo bude mít v rodině hlavní slovo. Decameron udělal mlask a na jedno polknutí slupnul celou porci. Fíbí mu za to vypila přípitek v podobě psiho piva. Nakonec od klientů dostali ručně vyrobená přání a dárky jako prasečí uši, kosti na čištění zubů a mnoha dalších psích pamlsků.

Pak už se jen hodovalo, tančilo a všichni se báječně bavili. Na klienty kromě rautu plného sladkostí čekal ještě sváteční svatební oběd – polévka s játrovými knedlíčky a svíčková. „Paní kuchařky nám vyšly vstříc a opravdu uvařily svatební menu,“ podotýká zástupkyně ředitele Věra Růžičková.

Novomanželé se po ceremonii natáhli a oba usnuli. „Jsem na něj hrdá, nezklamal,“ pochválila Decameronu Helena Růckerová. „První dojmy jsou nádherné. Užíváme si to. Mě to se zvířaty baví,“ dodává. Také Zuzana byla naprosto vyčerpaná, ale i velmi dojatá. Dokonce natolik, že v samotném závěru se smíchem prohlásila: „Já se snad vdám taky.”

Michala Jendruchová